

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STINE, R.L.

Noaptea papușii / R.L. Stine;
trad.: Maria-Aurelia Cotfas
București: RAO International Publishing Company, 2004

ISBN 973-576-636-1

I. Cotfas, Maria-Aurelia (trad.)

821.111(73)-31=135.1

RAO International Publishing Company
Grupul Editorial RAO
Str. Turda nr. 117-119, București, ROMÂNIA

R.L. STINE
GOOSEBUMPS ® #07

Night of the Living Dummy

Copyright © 1993 by Parachute Press, Inc. All rights reserved.
Published by arrangement with Scholastic Inc.,
557 Broadway, New York, NY 10012, USA.

GOOSEBUMPS [CĂRȚILE CARE ÎȚI DAU FIORI]
and logos are trademarks of Scholastic, Inc.

Traducere din limba engleză
MARIA-AURELIA COTFAS

© Rao International Publishing Company, 2004
pentru versiunea în limba română

Tiparul executat de
ALFÖLDI NYOMDA AG
Debrecen, Ungaria

aprilie 2005

ISBN 973-576-636-1

1

– Mmm, mmm!

Kris Powell se chinuia să-i atragă atenția surorii sale gemene.

Lindy Powell și-a ridicat privirea de pe cartea pe care o citea ca să vadă ce mai voia Kris de data asta. Dar, în loc de chipul drăgălaș al soră-sii, Lindy n-a văzut decât un balon roz și rotund din gumă de mestecat, aproape cât capul lui Kris.

– Mișto! zise ea, nu foarte impresionată.

Apoi, deodată, iute de mână, a înțepat balonul cu unghia și l-a spart.

– Ei! atîta mai apucă Kris să zică, cînd balonul roz a explodat lipindu-i-se pe obraji și bărbie.

– Ha, ți-am făcut-o! rîse Lindy.

Nervoasă, Kris s-a repezit la cartea lui Lindy și i-a închis-o în nas.

– Vai, ce păcat! Nu mai știi la ce pagină erai! jubila ea.

Știa prea bine cât o enerva pe Lindy să piardă sirul paginilor dintr-o carte.

Aruncându-i o privire supărată, Lindy i-a smuls cartea lui Kris care se străduia să-și dezlipească guma de pe față.

– Asta a fost cel mai mare balon pe care l-am făcut pînă acum! spuse ea nervoasă, căci guma nu i se desprindea sub nici un chip de pe bărbie.

– Eu am făcut unele mult mai mari, adăugă Lindy pe un ton superior.

– Sînteți *culmea* amîndouă! bombăni mama lor intrînd în dormitorul fetelor și așezînd lîngă piciorul patului lui Kris un teanc de rufe călcate și împăturite cu grijă: Nu-mi vine să cred că vă luați la întrecere și la făcut baloane din gumă!

– Da' nu ne luăm deloc la întrecere! mormăi Lindy, vînturîndu-și părul blond prins la spate într-o coadă și reluîndu-și lectura.

Amîndouă aveau părul lins și blond, doar că Lindy îl avea lung și-l purta de obicei strîns la spate sau într-o parte, în coadă, în timp ce Kris era tunsă scurt.

Doar astfel le puteai distinge, căci în rest, semănau perfect. Ambele aveau fruntea lată, ochii rotunzi, albaștri și făceau gropițe cînd zîbeau. Se

înroșeau una-două și atunci obrajii lor palizi se aprindeau în cercuri mari, rozalii.

Amîndouă erau de părere că au nasul puțin cam mare și-și doreau să fi fost puțin mai înalte. Alice, prietena cea mai bună a lui Lindy, era cu vreo 9 centimetri mai înaltă, și nici măcar nu împlinise încă 12 ani.

– Mai am gumă pe față? întrebă Kris, frecîndu-și bărbia lipicioasă, care se și înroșise.

– Da, parcă ți-a mai rămas ceva, răspunse Lindy, ridicîndu-și privirea: Vezi că mai ai și prin păr!

– Ah, ce plăcere! bombăni Kris, pipăindu-și părul, dar nu găsi nici urmă de gumă.

– Iar te-am păcălit! rîse Lindy. Pici așa de ușor în plasă!

Kris s-a bosumflat și a bombănit supărată:

– De ce ești tot timpul așa de răutăcioasă cu mine?

– *Eu?! Ți se pare că sînt rea? îi întoarse Lindy o privire uimită, plină de nevinovăție. Dar eu sînt un îngerăș! Poți să-ntrebi pe oricine!*

Exasperată, Kris s-a întors iar către maică-sa, care așeza șosetele într-un sertar din șifonier:

– Mamă, cînd o să am și eu camera mea?

– La Sfîntu' Așteaptă! îi răspunse doamna Powell, făcînd haz de necaz.

Kris a mormăit nemulțumită:

– Așa spui mereu...

Maică-sa a ridicat neputincioasă din umeri:

– Kris, știi foarte bine că nu avem deloc spațiu, a spus, întorcându-se spre fereastra din dormitor. Prin perdelele fumurii pătrundea lumina strălucitoare a soarelui: E așa de frumos afară! De ce stați închise în casă?

– Mamă, nu mai sintem niște copilițe! răspunse Lindy, dându-și ochii peste cap. Avem deja doisprezece ani și sintem prea mari ca să mai ieșim afară la joacă.

– Mai am gumă? întreabă iar Kris, răzuind încă mici fișii de gumă roz de pe bărbie.

– Mai bine ai lăsa-o acolo unde e! Îți face tenul mai frumos! i-o trânti Lindy.

– Ce-ar fi să vă purtați frumos una cu cealaltă? le dojeni doamna Powell, oftând.

Dintr-o dată, de jos, s-a auzit un lătrat ascuțit.

– Ce l-o mai fi apucat de data asta pe Barky? se neliniști doamna Powell.

Micul terier negru găsea întotdeauna un motiv de lătrat.

– Chiar așa, de ce nu-l scoateți la o plimbare?

– N-am chef, bombăni Lindy, cu nasul în carte.

– Dar ce ziceți de minunile alea de biciclete noi pe care le-ați primit de ziua voastră? le între-

bă doamna Powell, cu miinile în sold. Parcă nu puteați trăi fără ele! Da, da, e vorba de aceleași biciclete care zac abandonate în garaj de când le-ați primit...

– Bineee, mamă, am înțeles aluzia! Nu-i nevoie să fii sarcastică! zise Lindy, închizându-și cartea, apoi se ridică, se întinse și-și azvîrli cartea pe pat.

– Vrei? întreabă Kris.

– Ce să vreau?

– Să mergem cu bicicleta. Am putea să mergem pînă la școală, să vedem cine e pe terenul de joc.

– Las' că știu eu că de fapt vrei să vezi dacă nu e și Robby pe acolo, o necăji Lindy, strîmbîndu-se.

– Și ce, ți-e ciudă? ripostă soră-sa, înroșindu-se toată.

– Hai, hai, ieșiți afară la aer curat! le zori doamna Powell. Eu trebuie să mă duc la cumpărături, așa că ne vedem mai târziu.

Kris s-a studiat atentă în oglinda de la masa de toaletă, constatînd că a reușit să-și îndeparteze aproape toată guma de pe față. Și-a trecut apoi amîndouă miinile prin părul scurt, dîndu-l pe spate.

– Hai afară! zise deodată. Cine ajunge ultima e o fraieră!

S-a repezit către ușa, întrecînd-o pe soră-sa cu o jumătate de pas.

Cînd au dat năvală pe ușa din spate, cu Barky dînd din coadă fericit în urma lor, soarele strălucea nestîngherit pe cerul senin al după-amiezei, iar în aerul uscat nu adia nici o boare. Ai fi zis că e vară, nu primăvară.

Fetele purtau amîndouă pantaloni scurți și tricouri fără mîneci. Lindy s-a aplecat să deschidă ușa garajului, după care s-a oprit și și-a îndreptat privirea către casa învecinată, care i-a atras dintr-o dată atenția.

– Ia te uită! I-au ridicat și pereții! îi spuse ea lui Kris, arătînd spre casa vecină, dincolo de curtea lor.

– Se înalță tot mai mult pe zi ce trece. E uimitor! răspunse Kris, uitîndu-se și ea în direcția cu pricina.

Constructorii dărimaseră vechea casă pînă la temelii în timpul iernii, iar noua fundație de beton fusese turnată în martie. Lindy și Kris se tot plimbaseră pe suprafața ei cînd nu era nici un muncitor pe-acolo, încercînd să-și dea cu presupusul cam pe unde o să fie diferitele camere.

Și-acum, că și pereții fuseseră ridicați, construcția începuse să semene din ce în ce mai mult cu o casă, înalțîndu-se din mijlocul diverselor materiale: stive de cherestea, o movilă maro-roșiatică de moloz, un morman de blocuri de beton și tot felul de unelte, ferăstraie și mașinării.

– Azi nu lucrează nimeni, observă Lindy.

Au făcut cîțiva pași către casa cea nouă.

– Cine crezi c-o să se mute aici? întrebă Kris într-o doară.

– Cine știe, poate că vreun tip arătos de-o seamă cu noi. Poate chiar doi frați gemeni și frumoși!

– Scîrbos! se strîmbă Lindy dezgustată. Gemeni?! Cum te poți gîndi la așa ceva? Nu-mi vine să cred că sîntem rude, darămite surori!

Kris însă era obișnuită cu sarcasmul lui Lindy. Amîndurora le plăcea, dar în același timp le enerva la culme faptul că erau gemene. Și pentru că aveau în comun atît de multe lucruri – felul în care arătau, hainele, dormitorul – erau, de fapt, mult mai apropiate decît alte surori.

Totuși, tocmai pentru că se asemănau atît de mult, nu le era deloc greu să se scoată din sărute una pe cealaltă de nenumărate ori.

– Nu e nimeni pe acolo. Hai să dăm o tură! propuse Lindy.

Kris a urmat-o de-a curmezișul curții, în timp ce o veveriță care se cățara pe trunchiul gros al unui arțar s-a oprit la jumătatea drumului să le privească temătoare și prudentă.

Și-au croit drum printre niște tufe mai rare din gardul viu ce despărțea cele două curți. Apoi, trecînd de stivele de cherestea și de maldărul de moloz, s-au cocoțat pe platforma de beton ce servea drept verandă. Deschizătura unde urma să fie fixată ușa de la intrare fusese acoperită cu o bucată groasă de plastic, bătută în cuie. Kris a ridicat unul din colțuri și amîndouă s-au strecurat în casă. Înăuntru era întuneric, răcoare și mirosea a lemn proaspăt tăiat. Pereții erau deja tencuiți, dar nu apucaseră încă să fie zugrăviți.

– Ai grijă la cuie! o avertiză Lindy pe soră-sa, arătîndu-i piroanele împrăștiate pe podea. Dacă îți intra unul în picior, o să faci tetanos și o să mori!

– Îhî, ai vrea tu!

– Ba din contră! Nu vreau să mori, ci doar să faci tetanos, chicoti Lindy.

– Ha, ha, foarte amuzant! ripostă Kris, sarcastică. Asta trebuie să fie sufrageria, spuse apoi, pășind atentă de-a lungul camerei din față către șemineul aflat pe celălalt perete.

– Ia uite, un tavan ca de biserică! exclamă Lindy, privind în sus către grinzile de lemn închise la culoare care se vedeau deasupra capetelor lor. Mișto!

– E mai mare decît sufrageria noastră, observă Kris, uitîndu-se în stradă pe fereastra mare.

– Ce bine miroase! exclamă Lindy, trăgînd adînc aer în piept. De la rumeguș. Miroase a pin.

Au trecut prin hol și au ajuns în bucătărie, unde au început să exploreze.

– Oare firele alea sînt conectate la curent? întrebă Kris, arătînd cu degetul către un mănunchi de fire electrice negre ce atîrnau de grinzile din tavan.

– De ce nu pui mîna pe unul, ca să vezi? îi sugeră Lindy.

– Tu prima, nu se lăsă Kris păcălită.

– Bucătăria nu-i așa de mare! observă Lindy, aplecîndu-se să studieze nișele unde urmau să fie instalate rafturile bufetului din bucătărie.

Apoi s-a ridicat din nou în picioare și, tocmai cînd să-i propună soră-sii să meargă și la etaj să vadă ce-i pe acolo, a auzit un zgomot.

– Ce naiba...? exclamă ea, făcînd ochii mari, surprinsă. E cineva aici?

Kris a rămas nemișcată în mijlocul bucătăriei.